

هجرت امام خمینی از عراق به پاریس 13 مهر 1357

در سال 1357، وقتی که نهضت اسلامی مردم ایران به رهبری امام خمینی به اوج خود رسیده بود، رژیم شاه پس از آنکه از سکوت امام نا امید شد، دست به فعالیت‌های سیاسی برای محدود کردن ایشان و یا اخراج ایشان از عراق زد. به همین جهت رژیم عراق منزل ایشان را در نجف محاصره کرد و رفت و آمدها کنترل و محدود گردید. امام که به هیچ وجه حاضر به ترك مبارزه نبودند تصمیم به مهاجرت از عراق به سمت سوریه گرفتند اما به علت تیرگی روابط عراق و سوریه، قرار شد که از طریق کویت عازم سوریه شوند. با آنکه جهت ورود به کویت، ویزا صادر شده بود، پس از رسیدن به مرز کویت، مقامات دولت کویت دستور جلوگیری از ورود ایشان به خاک کویت را صادر کردند. امام شب را در بصره گذراندند و تصمیم گرفتند به پاریس هجرت کنند.

به هنگام هجرت به پاریس در پیامی به ملت ایران، دلایل این هجرت را چنین بیان نمودند.

"اکنون که من به ناچار باید ترك جوار امیرالمؤمنین علیه السلام را نمایم و در کشورهای اسلامی دست خود را برای خدمت به شما ملت محروم که مورد هجوم همه جانبه اجانب و وابستگان به آنان هستید، باز نمی‌بینم و از ورود به کویت با داشتن اجازه، ممانعت نموده‌اند، به سوی فرانسه پرواز می‌کنم. پیش من مکان معینی مطرح نیست؛ عمل به تکلیف الهی مطرح است. مصالح عالیة اسلام و مسلمین مطرح است. ما و شما، امروز که نهضت اسلامی به مرتبه حساسی رسیده است، مسؤول هستیم. اسلام از ما انتظار دارد."

به این ترتیب، عصر روز 14 مهر ماه 1357، امام و همراهان به بغداد منتقل شده و روز بعد، هجرتی تاریخی را در راه رضای خدا انجام دادند و در آنجا پس از توفقی کوتاه در پاریس در دهکده‌ای به نام «نوفل لوشاتو» اقامت کردند.

اقامت ایشان در فرانسه بر خلاف تصور رژیم شاه، باعث تسریع در انقلاب شد و هر روز سیل خبرنگاران و عکاسان و ... به دیدار امام می‌شتافتند؛ به طوری که، این دهکده کوچک به کانون مهمترین اخبار جهان تبدیل شد و پس از چند ماه منجر به پیروزی انقلاب اسلامی گردید.